

Condemnat a primera fila

L'estructura dels futurs cinemes de Sant Celoni situa els minusvàlids prop de la pantalla

Sant Celoni

J.V.
No és res extraordinari que no succeeixi en altres llocs, però el fet és que en les futures sales de cinema que s'estan fent a la nova zona lúdica Altrium, a l'entrada sud de Sant Celoni, les persones que vagin amb cadira de rodes hauran d'ocupar les primeres files. L'estructura arquitectònica s'ha dissenyat reservant espais a la part baixa de les sales, és a dir, la més propera a la pantalla i, per tant, per molta gent, no la més idònia per veure una pel·lícula.

L'obra compleix escrupolosament la normativa, segons fonts de l'empresa i del mateix Ajuntament, però això no satisfà tothom. Un veí de Gualba, Jordi Ayala, que va en cadira de rodes des de l'any 1996 a conseqüència d'un accident de trànsit, ha expressat la seva queixa pel fet a través d'una carta que es publica en la secció d'Opinió d'aquest mateix diari. Ayala va dirigir una carta a l'alcalde de Sant Celoni, Francesc Deulofeu, després d'observar les obres i d'haver intuït que, com passa en altres complexos de cinema, els minusvàlids haurien d'ocupar les primeres files. La resposta de l'alcalde li ho va confirmar, però no el va satisfer. "Si un cinema és vell, es pot entendre, però en un de nova construcció, trobo que és una gran falta

Jordi Ayala aquest dimecres prop del complex lúdic Altrium que s'està fent a Sant Celoni

de sensibilitat". Ayala, que és economista, viu a Can Pla, de Gualba, des de fa un any i treballa a Barcelona. Diu que, paradoxalment, les sales antigues, que no tenen escales, són les que més facilitats donen als minusvàlids, tot i que els obliguen a retirar la cadira del passadís per una normativa de seguretat perquè seria un obstacle en cas d'incendi. "És curiós. Si hi ha un incendi potser tothom se salvaria menys jo, perquè no tinc la cadira a mà", diu.

L'alcalde Francesc Deulofeu expli-

ca que, en rebre la carta, va visitar personalment les obres, va exposar la qüestió, però que no va poder fer-hi res perquè l'obra està molt avançada i compleix la normativa. "Potser amb més antelació s'hauria pogut introduir algun canvi", admet. Deulofeu reconeix que a Ayala no li falta raó en la seva queixa. "No li puc treure la raó", assenyala, però en la carta de resposta que li va dirigir diu que, després de visitar l'obra, li va semblar que "sense ser òptima", la zona és "bastant còmoda".

Els perills de la lògica

Oriol Garangou
Periodista

De les classes de filosofia de BUP en recordo algunes sessions interessants, com quan ens van explicar l'aplicació dels raonaments i la lògica d'Aristòtil. Exemple:

per córrer cal moure les cames; en Joan no pot moure les cames; per tant, en Joan no pot córrer. En aquest primer pas no ens preguntem perquè en Joan no pot moure les cames o si proporcionant-li una cadira de rodes podrà fer la Mitja Marató. Si en Joan no pot moure les cames no pot córrer. I punt. Aquesta mateixa lògica inicial l'aplica la classe política per construir els missatges que ens fan arribar en temps de campanya.

Un exemple de l'aplicació d'aquesta lògica, encara fora de campanya, és la que dóna la conselleria de Joaquim Nadal després de la reunió amb el Govern espanyol per assignar 905 milions que l'Estat ha d'invertir a Catalunya durant aquest any. En aquest cas, Aristòtil inspira els assessors nadalencs d'aquesta manera: a la reunió només es va acordar executar projectes ja redactats; el projecte de desdoblament de

Proposo que en aquests 15 dies de mercadeig que avui comencen ens ho creiem tot, i que l'endemà del 9 de març ho oblidem

la línia del Nord no està redactat; per tant, aquest any no es destinarà ni un euro a desdoblar el tram entre Montcada i la Garriga. I punt.

Si us plau, acatem aquesta sentència i no ens preguntem perquè només es poden invertir euros en projectes ja redactats i no redactar-ne de nous. Per favor, que no ens estranyi que els polítics socialistes de la comarca hagin afirmat des de fa 4 anys que el desdoblament estava al caure, quan sembla que en cap pressupost hi ha hagut una partida per redactar el projecte. No ens preguntem de què parlaven en les nombroses reunions a Madrid per exigir el desdoblament ni per què han estat incapaços d'aconseguir el que s'han ventat de dir que era tan lògic i indispensable. I que no ens passi pel cap de demanar-los explicacions, ni molt menys d'obrir-los un expedient disciplinari o fins i tot de denunciar-los, si es pogués demostrar, per mentiders.

Proposo que en aquests 15 dies de mercadeig que avui comencen ens ho creiem tot, sobretot dels qui guanyaran el dia 9 de març, i que l'endemà ho oblidem, com per art de màgia. Així doncs, pobrets, no se sentiran condicionats a fer el que han promès, no fos cas que aleshores hagin d'aplicar raonaments ofensius fins i tot per a Aristòtil. I punt.

Un Lego de mida real amb milers de totxos

P.C.
Aquesta setmana s'ha començat a desmuntar la torre de l'aigua de la masia de can Masferrer de Montornès, que es traslladarà totxo per totxo a un altre lloc de la finca. Els operaris han començat a desmuntar-la com si fos un gran Lego, les peces del qual s'apilen a l'antiga era. Segons els operaris, és més complicat desmuntar que reconstruir. "Els totxos i el ciment són antics, i és complicat separar-los". Cadascuna de les peces s'ha de netejar, numerar i ordenar i després es disposen al terra formant un quadrat

amb la mateixa base que la torre. Un quadrat per cada nivell per facilitar després la recol·locació. La torre és d'estil modernista, tot i que no s'ha pogut datar amb exactitud, i és a uns vint metres de la masia, una construcció que data de l'any 977, quan era coneguda com a Vilar d'Abdelà. L'any 1600 ja apareix amb el seu nom actual. Entre els anys 2005 i 2006 unes excavacions arqueològiques van trobar vestigis ibèrics i romans en un sector proper a l'església i la casa, però no al sector afectat pel TAV. Malgrat tot, durant tot el procés de construcció del tren hi haurà supervisió arqueològica constant.